

Teksten: Exodus 2: 1-10 en Marcus 10-13-16

Lieve mensen, doopouders, gemeente van Christus,

Het is een mooie gewoonte aan het worden om onze dopelingen een doopbrief mee te geven. Zeker in tijden als deze, waarin wij leven en waarin onze kinderen opgroeien, moeten we goede gewoonten koesteren. Dus daarom vanmorgen een brief, een doopbrief. Vorige week preekte collega Mirjam Hulzenbos ook in deze vorm. Het is een beproefde route naar de ziel. De schrijver Dostojevski schreef zijn eerste roman, *Arme mensen*, ook in briefvorm, waardoor er een intiemer ervaren bij de lezers ontstaat. Er zit geen schrijver tussen. Dat wist Paulus ook, want ook hij schreef brieven aan de gemeentes. En de gemeenten die deze brieven nu lezen, ervaren die alsof die direct aan hen gericht zijn. Een doopbrief dus vanmorgen, ook gericht aan jullie, de doopouders, en aan u, gemeente. Maar vooral aan de twee dopelingen. Deze brief is geschreven voor later, als ze zelf kunnen lezen en de taal van grote mensen begrijpen.

Franeker, zondag 20 augustus 2023

Lieve Bodil en lieve Jurjen,

Vandaag nemen jullie ouders jullie voor het eerst mee naar een kerkdienst in de kerk van Franeker, de Martinikerk. Ze

kwamen daarvoor vroeg hun bed uit, net als jullie familie. Op deze zondagmorgen laten jullie ouders jullie dopen. Dat is hun wens, dat wilden ze om meer dan een reden. Allereerst omdat dopen in jullie families een goede gewoonte is, maar het gaat dieper. Jullie ouders verlangen het beste voor jullie, dat willen ze jullie graag geven. Ze willen niets liever dan dat het jullie goed gaat, het liefst heel goed. En ze geloven dat het geen kwaad kan in deze wereld, dat God in jullie leven een oogje in het zeil houdt. Met de doop vragen ze God daarom: 'Wij voeden onze kinderen op, maar weest U er ook bij alstublieft.'

Vandaag, op deze zonnige 20^e augustus 2023, laten jullie ouders jullie dopen met vreugde en dankbaarheid dat het kan, met familieleden erbij. We leven in een mooie wereld. En het is ook een wereld in nood. En in die wereld willen jullie ouders je graag iets meegeven wat jullie zal helpen om later zelf je weg te kunnen gaan, wat jullie zal helpen een begaanbaar pad te vinden waarop het jullie goed zal gaan. Je ouders geven je eten en drinken, maar ook liefde en bescherming. En ze geven jullie nog iets heel belangrijks: vertrouwen, zelfvertrouwen en vertrouwen in anderen. Vertrouwen is ook voor ons grote mensen belangrijk. We moeten het steeds weer voeden en terugvinden. Daarom komen we hier in de kerk, daar voeden we ons vertrouwen in het leven. In de kerk komen we rond een bron, die ons kracht geeft, geestkracht. Die bron is God. 'Ja God, wie of wat is God?' denk je misschien. Van die God vertelt de Bijbel ons, en daarom lezen we hier uit dat heilige

boek. We geloven dat God vanuit dat eeuwenoude boek tot ons spreekt. God is liefde, leert de Bijbel. Dat jullie uit liefde en verlangen geboren zijn, dat staat vast. Wat liefde echt is, dat duurt wel een leven lang om dat te ontdekken. En hier in de kerk krijgen we daar hulp bij vanuit het woord van God. Dat woord vertelt ons wie we zijn door de ogen van God en wat ons leven zin en betekenis geeft.

Als verhaal bij jullie doop lazen we over Mozes' geboorte en redding. Eigenlijk is dat een doopverhaal. Mozes' moeder is bezorgd en slim, net als jullie moeders... Mozes' moeder zorgde ervoor, dat Mozes niet verdrinkt, maar gered wordt. Zijn moeder en vader zitten gevangen in Egypte, ze zijn Hebreërs en leven daar het leven van een slaaf. Nu is de koning van Egypte bang geworden, dat er veel te veel slaven geboren worden bij de Hebreërs. Hij heeft een boosaardig plan bedacht: alle pasgeboren Hebreeuwse slavenjongetjes moeten in de rivier de Nijl worden gegooid. En zo wordt Mozes geboren, en hij moet ook in de rivier gegooid worden. Maar zijn ouders zien natuurlijk hoe prachtig hun kindje is. Net als jullie ouders dat van jullie zien en zeggen. Goede ouders willen het beste voor hun kinderen. En daarom verzinnen zij een list: ze maken een wiegje voor *op* het water, in plaats van dat hun kindje in het water terecht komt. Zij leggen baby Mozes in dit gevlochten mandje, een biezenmandje. Er is een Bijbel die het een 'arkje van biezen' noemt. Dat is heel mooi gevonden, want het vertelt precies wat er zo bijzonder aan dit

mandje is. Het woord voor biezenmandje is namelijk hetzelfde woord als voor de ark waarin eerder in de Bijbel Noach en zijn familie schuilen, samen met de dieren twee aan twee, als de watervloed komt.

De Bijbel is het boek van God voor ons mensen, voor jullie en voor ons. En de verhalen die erin staan, kunnen ons helpen om vertrouwen in het leven te houden. Ik zal jullie vertellen hoe. Mozes wordt door zijn lieve moeder op de Stroom van de Nijl, een rivier, gezet, staat er. En ze hoopt dat iemand hem zal vinden en uit het water zal halen, en voor hem zal zorgen, zodat hij ontsnapt aan het kwaad van de boze koning. En wat lezen we? Een Egyptische prinses vist het jongetje uit het water, en ze vindt hem zo lief en schattig dat ze hem in huis neemt, hij mag bij haar wonen en groot worden. Mozes zijn naam betekent 'de uit het water opgeviste', en we hopen dat er in jullie leven ook altijd mensen zijn die jullie opvissen en bij de hand nemen als dat nodig is.

En nog even dat mandje van biezen, daar is nog wat mee. Daar zit nog een geheime boodschap in. Dat betekent namelijk ook nog 'woord'. En dat wil zeggen, dat Gods Woord een mandje is, een arkje dat ons draagt, waarop wij door het leven kunnen varen. Zo mooi zit dat boek de Bijbel in elkaar. Het vertelt verhalen en in die verhalen zit een schat van goddelijke wijsheid die ons draagt en stuurt. De taal van God draagt ons door de tijdstroom heen en redt ons, als het eropaan komt.

Bodil en Jurjen, nog iets anders. Eén van de mooiste dingen in het leven is ervaren dat je welkom bent. Dat mensen blij met je zijn, en dat zijn jullie ouders, dat zijn jullie pake Sietse en opa Ton en jullie families. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar dat is het in deze hectische tijd niet, veel families zijn taai maar ook kwetsbaar. Bij God ben je ook altijd welkom. God is ruimte, zei ooit iemand, in Gods agenda is altijd tijd... Dat leert Jezus, Gods kind, ons in het tweede verhaal dat we op jullie doopfeest lazen. Het is een wondermooi verhaal. Het is ook heel diepzinnig. Ouders brengen hun kinderen bij Jezus, want ze willen dat Hij hen aanraakt. Er staat in de tekst een woordje dat jullie misschien weleens gehoord hebben: haptonomie, geneeskunst via aanraken. Jullie ouders willen net als de ouders in het verhaal graag dat Jezus jullie aanraakt. Waarom? Dan gebeurt er namelijk iets bijzonders. Dan kan het zomaar gebeuren dat je van binnen rustig wordt en vol zelfvertrouwen. Jezus raakt je aan door wat hij vertelt en doet, hij maakt mensen vrij van bang of angstig of onzeker-zijn, hij tilt je uit de macht die anderen over je menen te hebben. Uit Jezus stroomt kracht van God, heilige geestkracht, naar ons. De kinderen komen bij Jezus en Hij sluit ze in de armen, staat er... Hij trekt zich er niks van aan dat sommige leerlingen het ongepast vinden. Jezus bidt voor de kinderen, de kleine, de iets oudere, en ook voor het kind in de volwassen mensen. Diep in ons allemaal, hoe oud of jong we ook zijn, leeft het kind. Nou ja, het kan ook slapen, of zelfs bijna het leven kwijt raken... Het wonder is dat Jezus dat kind in ons tot leven kan

wekken. Het kind weet dat dingen voorbijgaan, én dat er iets is dat blijft: kind van God zijn, geliefd zijn.

Op deze dag, zondag 20 augustus 2023, dragen jullie ouders je op aan Jezus, en beloven ze om samen met jullie een biesen arkje van geloofsvertrouwen te bouwen, en ook met anderen in deze gemeente, een arkje, een veilige plek in een wereld vol onzekere ontwikkelingen. We weten niet hoe de aarde in stand blijft met wat de mensen van haar vragen. We weten niet hoe de wereld tot vrede moet komen. Ook al is de wereld in verwarring, met de doop zeggen jullie ouders JA tegen dat woord en de aarde, tegen de toekomst, in vertrouwen op iets wat groter is dan mensenkracht, op God. Jullie drijven daarmee op het woord dat jullie draagt, over de golven en baren van het leven de toekomst tegemoet. Kinderen van de toekomst zijn jullie, tekenen van geloof en vertrouwen.

Daarom, vaar wel, lieve Bodil, lieve Jurjen, samen met jullie ouders en zus Norah en broer Tymen. Jullie krijgen nog een dooptekst mee, die met je meereist door de tijd en je herinnert aan deze morgen van jullie doop. Die tekst komt uit Marcus 10: 16 en gaat zo: *'En Hij sluit hen in zijn armen en zegent hen en legt hun de handen op.'*

Amen

